

Īsziņas

Rudens tradīciju skola mūspusē

28. un 29.oktobrī Balvu un Viļakas novados norisināsies starptautisks pasākums - Rudens tradīciju skola "Liepūksnis", ko rīko Latviskās dzīvesziņas centrs "Zaltis". Liepūksnis ir latviešu un lietuviešu kopīgs notikums – no Paņevēžas, Viļņas, Šauļiem, Rīgas, Valmieras, Ķekavas, Aglonas, Rēzeknes un citām vietām sabraukušie dabas un vēstures pieminekļu, tradīcijas pētnieki un praktiķi Balvos apskatīs Balvu dižozolu un citas Balvu vēsturiskās vietas. Sestdienas vakarā ap pulksten sešiem līdz ar saulrieta brīdi Mītra (jeb Meitra) kalnā Viļakas novadā tiks atjaunināts senos rakstos pieminētais veļu (senču garu) mielošanas rituāls. Pēc tam pētnieki dosies uz Balkanu dabas parka viesu māju, kur norisināsies Veļu laika tradīcijai veltīts seminārs. Savukārt svētdienas rīts sāksies ar pastaigu Balkanu dabas parkā un tā iepazīšanu.

Izmaiņas maršrutā Rīga-Balvi

Ar 1.novembri tiks veiktas izmaiņas AS "Nordeka" apkalpotajā maršrutā Nr.7910 Rīga-Balvi, divus reusus apvienojot vienā. Turpmāk autobuss no Rīgas starptautiskās autoostas katru dienu izbrauks plkst.18.55 (līdz šim tas no pirmdienas līdz sestdienai izbrauca plkst.18.40, bet svētdienās - plkst.19.10). Valsts SIA "Autotransporta direkcijas" Sabiedrisko attiecību vadītāja Zane Plone "Vadugunij" pastāstīja, ka nekas būtiski nemainās. "Noteikts tikai viens un tas pats izbraukšanas laiks no Rīgas," viņa paskaidroja.

Sportiska nedēļas nogale

27.oktobrī plkst. 11.00 Balvu pamatskolas sporta zālē pulcēsies sportisti grieķu-romiešu cīņā un netradicionālajos sporta veidos, lai spēkiem mērotos IX atklātajā starptautiskajā turnīrā, kas veltīts Givi Abdušelišvili piemiņai. Savukārt 27.-28.oktobrī Viļakas pamatskolas šautuvē savu meistarību demonstrēs šaušanas sporta interesenti B.Bondara piemiņas balvas izcīņas sacensībās.

Kā kļūt par gudriem vecākiem?

Pirms pirmās nodarbības. BIIAC psiholoģe Anita Lindāne, runājot par ģimenes struktūru, kā piemēru minēja iespējamu situāciju, kad tētis rājas uz zēniem: "Ko mamma atbalstīs – tēti vai bērnu? Tas nemaz nav tik vienkāršs jautājums."

Edgars Gabranovs

Šonedēļ Balvu muižas zālē Balvu leklājuošās izglītības atbalsta centra (BIIAC) speciālistes mudināja vecākus, vecvecākus, pedagogus un citus interesentus, kuri rūpējas un mīl savus bērnus, uz līdz šim nebijušu izglītojošu nodarbību "Gudru vecāku skola". Centra vadītāja un logopēde Inese Daukste paskaidroja, ka pirmā nodarbība ir kā izmēģinājums, lai noskaidrotu, kāda ir cilvēku interese.

BIIAC vadītāja pieļauj, ka tamlīdzīgas nodarbības varētu notikt vienu reizi 2-3 mēnešos: "Noteikti centīsimies noskaidrot vecāku vēlmis, lai atrastu atbilstošus speciālistus, kuri lasīs lekcijas, kā arī, iespējams, vadīs praktiskas nodarbības. Jāsecina, neviens taču nemāca mums būt par gudriem vecākiem." Lūgta atklāt, kāda ir *recepte*, lai vecāki būtu gudri, I.Daukste atzina, ka visi vecāki ir gudri, tomēr nereti ir

kaut kādas niansītes, par kurām vērts atgādināt, pat izdarīt jaunatklājumus. Arī pirmās nodarbības vadītāja, BIIAC psiholoģe Anita Lindāne ir pārliecināta, ka nodarbības apmeklēs gudri vecāki. "Šodien runāsim par ģimenes formēšanas struktūru," pirms nodarbības atklāja lektore. Jautāta, kas tā ir, A.Lindāne paskaidroja, ka tas ir ģimenes pamats: "Svarīgi, lai vecāki, pirmkārt, ir saliedēti. Otrkārt, kā nodrošināt to, lai vecumdienās viņi būtu laimīgi, lai bērni viņus cienītu."

Māmiņa, Balvu novada domes deputāte un Balvu Valsts ģimnāzijas Vecāku padomes priekšsēdētāja Aija Mežale nešaubās, ka vecākiem jābūt aktīviem, izmantojot jebkuru iespēju atsvaidzināt un papildināt savas zināšanas: "Ikvienam ir uz ko tiekties! Gribētos, lai būtu lielāks apmeklētāju skaits. Diemžēl daudzi ir iestrēguši pelēkā rutīnā. Cilvēki, šķiet, sevi ir it kā pazaudējuši, kļuvuši kūtrāki un pesimistiskāki. Mums pašiem ir jāsaņemams, kaut vai mūsu bērnu dēļ."

Jāpagriež vienu stundu atpakaļ

Latvijā pāreja atpakaļ no vasaras laika notiks **svētdien, 29. oktobrī plkst. 04.00** (naktī no sestdienas uz svētdienu), pulksteņa rādītājus pagriežot vienu stundu atpakaļ.

Līdz LATVIJAS simtgadei
386 dienas!

Reklāma

LATGRAN graanul invest

LATVIJAS MEŽA NOZĀRES UZŅĒMUMS
PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS

MEZS@GRAANULINVEST.COM
+371 25747698

Nākamajā adugunī

- **Sakopti kapi Kubulos**
Kapu vecākā uzņēmība
- **Vai iedzīvotājiem pieejamas publiskās tualetes?**
Dodamies lūkot uz novada centriem

Nedēļas jautājums

Artūrs Ločmelis

Vai kādreiz esat domājuši doties dzīvot citur?

JĀNIS, dzīvo Baltinavas novadā: -Ja reiz nepārcēlos dzīvot citviet jaunības gados, tagad šādu domu prātā nav. Dzīves laikā gan esmu kādu laiciņu pavadījis ārpus Latvijas. Piemēram, padomju laikos Maskavā piedalījies 1980.gada Vasaras olimpisko spēļu objektu būvniecības darbos. Strādāju ar auto krāna mašīnu, pirms tam trīs mēnešus mācoties kursus Voronežā. Tas bija arī diezgan labi atalgots darbs. Gada un astoņu mēnešu laikā nopelnīju 3000 rubļu.

JĀZEPS no Viļakas novada: - Savulaik skolas gados kādu laiku dzīvoju ārpus bijušā Balvu rajona, bet kopumā visu dzīvi esmu pavadījis Viļakas pusē. Savukārt dēli dzīvo un strādā Rīgā. Protams, tiklīdz nepieciešams, dodas palīdzēt vecākiem. Ja cilvēks strādā un cenšas, tad arī dzīve ir laba. Pēc tāda principa jādzīvo ikvienam cilvēkam.

MARJANS, dzīvo Viļakas novada Semenovā: -Nē, šāda doma pat prātā nekad nav ienākusi. Ulmaņlaikos dzīvoju Medņevas ciemā. Tur dzīvoju arī pēc 1940.gada, kad Latviju okupēja PSRS. Savukārt ap 70.gadu beigām pārcēlāms dzīvot uz Semenovu. Uzskatu, ka dzīve šodien, salīdzinot ar padomju laikiem, ir daudz labāka.

Galvenais, lai būtu gribēšana un varēšana strādāt. To, ka cilvēki dodas peļņā ārpus Latvijas, vērtēju negatīvi. Tā turpinot, Latvijas tauta iznīks.

SANDRA no Viļakas: -Esmu mazu bērnu māmiņa, tādēļ vismaz pagaidām dzīvoju tepat, Viļakā. Tomēr, ņemot vērā, ka ārzemēs ir labākas peļņas iespējas, esam domājuši par došanos uz ārzemēm. Šo ideju mēģināsim realizēt nākotnē. Domāju, pie cilvēku izbraukšanas no valsts vainojama Latvijas valdība - darbavietu un normāla atalgojuma nav, bet cilvēkiem taču kaut kā jāiztiek. Labprātīgi jau neviens no savām mājām, dzimtenes doties prom nevēlas.

KASPARS, dzīvo Gulbenē: - Nesen atgriezies no Vācijas, kur strādāju. Ārzemēs noteikti plānoju atgriezties, jo Latvijā nav ko darīt. Minimālā alga mūsu valstī ir smieklīgi maza. Cilvēki no Latvijas dodas strādāt pat uz Igauniju, kur sociālekonomiskais stāvoklis ir labāks. Teju puse manu paziņu strādā Igaunijā. Nekad nebiju domājis, ka latviešiem labāku dzīvi nāksies meklēt pat kaimiņvalstī!

Vai kādreiz Latvijā varēs dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi? Ļoti ceru! Patiešām gribētos to piedzīvot!

MANA NEDĒĻA

Mūsu skolā brīvdienu laiks īpaši neatšķiras no skolas laika, jo bērni pie mums ir arī šobrīd. Neskaitot ikdienas darbus, šonedēļ turpinu strādāt pie diviem lieliem ESF projektiem. Apmeklēju Latvijas Universitātes Starpnozaru izglītības inovāciju centra organizētos kursus "Kompetenču pieeja mācību saturā". Šonedēļ skolā viesojās arī Balvu novada bioloģijas skolotāji. Manu nedēļu piepilda domas, darbi, emocijas un jūtas, kas mani bagātina un ļauj pilnveidoties. Es ļoti piedomāju pie tā, ko domāju. Ne velti ir teiciens "Kā domāsi, tā dzīvoysi". Darbi... tie nekad nebeidzas gan mājās, gan skolā. Bet tā ir dzīve, tas nozīmē – es dzīvoju! Pats svarīgākais, lai katrs darbs, ko dari, sagādā prieku. Jo tikai šādam darbam ir sava pievienotā vērtība - gandarījums. Manuprāt, dzīvot bez emocijām un jūtām būtu ļoooti garlaicīgi. Jo tieši tās mūsu ikdienu padara krāsaināku. Svarīgākais notikums šajā nedēļā man saistās ar skolu, jo skolas finansēšanas kārtība paliek tā pati.

ILUTA BĒRZIŠA, Tilžas internātpamatskolas direktore

Piemīņa

ALBERTS BUDŽE

26.01.1930.- 25.10.2017.

Katoļu priesteris, kultūrvēsturnieks, sabiedriskais darbinieks Alberts Budže dzimis 1930.gada 26.janvārī Rīgā. Viņa vecāki Donāts un Tekla nākuši no Līvānu puses un uz Rīgu pārcēlušies pēc Pirmā pasaules kara. Viņš dzimis un izaudzis reliģiozā ģimenē. Mācījies G.Merķeļa 20.pamatskolā un Rīgas 1.vidusskolā. Pēc vidusskolas beigšanas 1949.gadā sācis strādāt Rīgas grāmatu antikvariātā, bet 1952.gadā, kad tikko atvēra Garīgo semināru, uzsāka tajā mācības.

1957.gada 30.maijā bīskaps Pēteris Strods iesvētījis viņu par priesteri. Pirmā kalpošanas vieta bija Rīgas Sv. Antona baznīca (vikārs).

Ar 1962.gadu Alberts Budže bija priesteris Majoru, Slokas un Ķemeru draudzē, bet ar 1974.gadu viņš bija Preiļu dekanāta dekāns, Preiļu un Riebiņu katoļu draudžu prāvests.

1991.gadā pr. A.Budži pārcēla uz Tilžas draudzi. Prāvests A.Budže bija ne tikai Dieva vārda sludinātājs un draudžu garīgais aprūpētājs, bet arī aktīvs sabiedriskais un kultūras darbinieks, izcilis pagātnes pētnieks, novada vēstures un kultūrvēstures sakarību ar pasaules notikumiem apzinātājs. Viņš pētījis dominikāņu, jezuītu un citu garīgo ordeņu darbību Latgalē, Latgales vietvārdu saistību ar citu valstu vietvārdiem, savācis materiālus un uzrakstījis aprakstus par ievērojamiem un aizmirstiem priesteriem, par svētvietām Lurdu, Fatimu, Medžugorji, par Krusta kalnu Lietuvā. Prāvests darbojies Latgales Pētniecības institūtā un bija Reliģijas sekcijas vadītājs. Uzstājis ar ziņojumiem kārtējās institūta organizētajās konferencēs, sadarbojies ar rajona un pagastu kultūras iestādēm - gatavojis pārskatus par apskatāmajiem jautājumiem Balvu rajona bibliotēkas organizētajās novadpētniecības konferencēs. Viņa publikācijas lasāmas daudzās preses izdevumos - "Katoļu Dzeivē", "Katoļu Baznīcas Vēstnesī", "Zemturī", "Katoļu Kalendārā", "Tāvu Zemes Kalendārā", "Māras Zemes Kalendārā", "Vadugunī" u.c.

Prāvests Alberts Budže par kultūrpētniecisko un sabiedrisko darbību apbalvots ar Latvijas Republikas Kultūras ministrijas Atzinības rakstu (2000), uzrakstījis pētījumu "Rīgas dekanāta Romas - katoļu baznīcas un kapsētas".

Alberts Budže bija priesteris Jāņa Svilāna dzīves darba turpinātājs, jo vācīs un pētījis materiālus par katoļu draudžu un baznīckungu vēsturi. A.Budže ir līdzautors J.Svilāna

grāmatai "Latvijas Romas katoļu priesteri" 1. un 2.daļai (2008. un 2010.gads).

2016.gada 28.februārī Alberts Budže par mūža ieguldījumu latgaliešu kultūras attīstībā saņēma Latgaliešu kultūras gada balvu "Boņuks 2015". Saņemot prestižo balvu, prāvests uzrunu sāka ar vārdiem "Slavēts Jēzus Kristus!": "Gribētos, lai Latgales kultūras darbinieki un inteliģence vairāk pievērstos baznīcai, kurā daudz ko var smelties, kurā daudz ko var atrast un daudz kas arī jāmeklē."

Par prāvesta inteliģenci un pieticību vēsta viņa pirms gada teiktie vārdi: "Nikuo taida jau es naasu darejs! Naasu ni deputats, ni ministrys, ni veiksups. Vysus šūs godus tik asu darejs sovu dorbu. Vyss ir dareits Diva gūdam!"

LEVIS SIT TIBI TERRA! (Lai Tev viegļas smiltis!)

LAIKRAKSTA "VADUGUNS" KOLEKTĪVS

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

Laikraksta "Vaduguns" 17.oktobra numurā publicējam rakstu "Visticamāk, tualeti būvēs citviet" – par publiskās tualetes būvniecības ieceri Balvos. Pēc raksta uz redakcijas autoatbildētāju piezvanīja un pārdomās dalījās kāds avīzes lasītājs: "Uzskatu, ka publisko tualeti Balvos patiešām nevajag būvēt pie bērnu rotaļu laukuma. Tā tur būtu nevietā. Manuprāt, publisko tualeti vajadzētu stāvlaukuma apkārtnē pie Balvu Kultūras un atpūtas centra un pilsētas parkā. Vajag deputātus aizvest uz Gulbenes autoostu - dzelzceļa staciju, lai viņi paskatās, kāda tur ir tualete! Cilvēki izkāpj no autobusa un jebkurā laikā var

apmeklēt tualeti. Turklāt tā uzbūvēta jau pirms daudziem gadiem."

Savukārt kāda kundze no Baltinavas novada jautā, kā var sazināties ar Valsts asinsdonoru centru (VADC) un kad mūspusē tuvākajā laikā būs Donoru dienas?

Redakcija informē, ka VADC Latgales filiāles tālrūpa numurs ir 64 623 704, tā atrodas Rēzeknē, 18.novembra ielā 41. Tāpat var zvanīt uz VADC bezmaksas tālruni 80000003. Plašāka informācija par kontakttālruniem un citām aktualitātēm pieejama VADC interneta mājaslapā

www.vadc.lv. Savukārt, kā liecina VADC mājaslapā publicētā informācija, tuvākās Donoru dienas mūspusē būs 15.novembrī Rugāju novada pašvaldības telpās, 21.novembrī – Baltinavas novada pašvaldības telpās.

Jāpiebilst, ka, aptaujājot donorus, mainīts donoru uzskodu paciņu saturs. Aptaujā piedalījās 1162 respondenti, no kuriem lielākā daļa (42%) asinis ziedo divas līdz trīs reizes gadā. Ņemot vērā donoru viedokli, izvēlētas jaunās donoru uzskodu paciņas, kuru sastāvā ir 0,5l ūdens pudele, hematogena batoniņš un riekstu / žāvētu augļu maisījums.

Cik droši justies Balvu peldbaseinā?

Tragēdija Ventspils baseinā liek sarosīties visiem

Pēc oktobra sākumā notikušās tragēdijas Ventspils peldbaseinā, kur bojā gāja četrus gadus vecais zēns Tomass, radušies daudzi jautājumi par bērnu drošību dažādu apmācību, jo īpaši peldēšanas nodarbību laikā. Pārsteidzoši, bet izrādās, – šajā jomā stingru valsts priekšrakstu un regulu nav joprojām. Dažādās pašvaldībās, dažādu statusu baseinos katram ir savi iekšējās kārtības noteikumi par to, cik personu uzraudzībā mazu bērnu peldēšanas nodarbībai jānotiek un kā tai jānotiek. Vai un kādi noteikumi darbojas Balvu Sporta skolas peldbaseinā, centāties noskaidrot arī mēs.

Ventspils tragiskais gadījums nespēj atstāt vienaldzīgu nevienu – ne pedagogus, ne bērnu vecākus, ne sabiedrību kopumā. Šī vēsts satrieca arī Balvu Sporta skolas peldbaseina direktori LUDMILU BEĻIKOVU, kura par notikušo uzzināja no sociālajiem portāliem, tobrīd vēl nenotikušas, kas ir šis treneris, kura klātbūtnē mazais puisītis noslīka: “Protams, informācija bija šokējoša. Savzvanoties ar kolēģiem, drīz vien sapratu, kas ir šis treneris. Viņu pazīstu personīgi un varu teikt, ka tas ir talantīgs cilvēks, kuru no Rīgas uzaicināja uz Ventspili strādāt par sporta skolas direktoru. Viņa tētis ir pazīstams treneris, kurš savulaik izaudzinājis vairākas izcilas personības airētāju saimē. Pats bijis glābējs, perfekti peld un pārzina drošības jautājumus. Iepriekšējās darba gaitās izglābis dzīvību ne vienam vien slīkstošam cilvēkam.”

Balvu Sporta skolas peldbaseina direktore uzskata, ka šoreiz pie tik tragiska rezultāta novedusi nevis nolaidība, bet nelaimīga apstākļu sakritība. Peldēšanas nodarbībām, kas notika, nebija nekāda sakara ar izglītības iestādēm, tās bija privātas. Turklāt baseins nepieder ne sporta skolai, ne arī kādai izglītības iestādei, bet pašvaldībai, un par drošību tajā atbild Olimpiskā centra vadītāji. “Treneris peldēšanas nodarbības mazajiem bērniņiem pasniedza tikai tādēļ, ka viņam tā bija sirdslieta. Viņš pats ir trīs bērnu tēvs, un tajā grupiņā peldēt mācījās arī viens no viņa paša bērniņiem. Diemžēl notika tā, kā notika... Treneris izdarīja visu, ko tobrīd varēja. Viņam tagad visu mūžu jāsadzīvo ar šo apziņu un smago nastu uz sirds. Lai pietiek spēka to izturēt un dzīvot tālāk,” teic L. Beļikova.

Nav vienotu regulu

Diemžēl notikusi tragēdija atainojusi arī reālo situāciju Latvijā un izgaismojusi pastāvošās problēmas. Joprojām valstiskā līmenī nav sakārtoti normatīvie dokumenti, kas attiecas tieši uz bērnu grupas skaitu peldēšanas nodarbībās. Katrā skolā, katrā peldbaseinā ir tikai un vienīgi savi iekšējie noteikumi. Pēc notikušā ierosināta krimināllieta, bet Izglītības un zinātnes ministrijai, un Peldēšanas federācijai uzdots uzdevums izstrādāt vienotus noteikumus visiem.

L. Beļikova skaidro, ka līdz šim izglītības iestādes darbojās pēc noteikumiem, kas nosaka drošību visos izglītības iestāžu organizētajos pasākumos. Katram sporta veidam tie nedaudz atšķiras, taču ir pamatu pamats. Bet nav arī tā, ka nav neviena dokumenta, pēc kā vadīties. Piemēram, profesionālās ievirzes skolas (kā Balvu Sporta skola) strādā pēc 508. noteikumiem, kuros noteikta grupu komplektācija. Tajos melns uz balta rakstīts, ka sporta skolas peldēšanas nodaļā var nodarboties bērni no 6 līdz 9 gadiem, un maksimālais skaits grupā ir 12.

Uzņemot bērnu baseinā ir liela atbildība, bet jo īpaši tagad, kad peldēšanas apmācība visās skolās Latvijā ieviesta kā obligāta. Turklāt daudzas pašvaldības spējušas arī apgūt Eiropas veselības projektos piešķirto naudu un aktīvi izmanto iespēju nodrošināt peldēšanas apmācības stundas sava novada bērniem. “Balvu peldbaseinam noslēgti līgumi ar Balvu un apkārtējo novadu pašvaldībām - Viļaku, Baltinavu, Rugājiem, Alūksni un Gulbeni. Tas ir milzīgs slogs un ļoti liela atbildība. Slēdzot līgumus un vienošanās, mēs jau paredzam visas drošības nianšes, atrunājam drošības un iekšējās kārtības noteikumus,” skaidro L. Beļikova.

Vai vecāki var justies droši?

Jau otrajā dienā pēc nelaimes Balvu peldbaseina direktore notikušo izrunāja gan ar kolēģiem sporta skolā, gan visiem baseina darbiniekiem: “Manā skatījumā drošības jautājumi ir vissvarīgākie. Patī esmu principiāla un prasīga, un to gribu sagaidīt arī no saviem darbiniekiem. Taču, neskatoties uz to, grūti teikt, ka nelaime var notikt jebkur - vai tā ir izglītības, ārstniecības iestāde, vai tiesa. Tagad dažādi dienesti var runāt, spriest, taktiski vai netaktiski apvainot, taču mēs neviens nezinām, ko paši darītu tādā brīdī.”

Nelaime Ventspilī rosinājusi pārdomāt ar drošību saistītos jautājumus arī Balvu peldbaseina mazo peldētāju vecākiem.

Foto - A. Krišānovs

Baseins arvien pieprasītāks. Kopš peldbaseina atklāšanas ar katru gadu peldētgrībētāju skaits arvien pieaug, līdz ar to darba vairāk kļūst arī instruktoriem. Glābējs Aivars Horns (no labās) ir pārliecināts, - ja cilvēki ievēro iekšējās kārtības noteikumus un darbinieki strādā saliedētā komandā, visam jābūt kārtībā. Turklāt pavisam drīz peldbaseinā būs jaunas, jaudīgākas platleņķa novērošanas kameras.

Redakcija saņēma kādas balvenietes telefonzvanu, kura satraukta stāstīja, ka arī mūsu baseinā peldēšanas laikā ne vienmēr instruktors ir klāt – nereti vienīgais bērnu uzraugs ir treneris. “It īpaši pēc šī negadījuma tas liek satraukties, vai mūsu bērni ir drošībā,” teica sieviete. Baseina direktore skaidro, - ne vienmēr fakts, ka baseinā nodarbību laikā nav manāms instruktors, nozīmē to, ka viņš neredz notiekošo. Ārpus baseina telpām pie administratores uzstādītas novērošanas kameras, kurās visam var sekot līdzi, neesot klāt. Turklāt nesen izdots rīkojums pievērst pastiprinātu uzmanību punktiem, kuri iekšējās kārtības noteikumos jau atrunāti. Instruktori bez vajadzības nedrīkst atstāt baseinu, visi vēlreiz instruēti, kā rīkoties attiecīgā gadījumā, kā sniegt pirmo palīdzību. Atbildība gulstas arī uz baseina apmeklētāju pleciem. Ikviens bērns, atbraucot uz peldēšanas nodarbību, parakstās par iekšējās kārtības noteikumiem, blakus savus parakstus liek arī skolotāji vai bērnu audzinātājas. Balvu Sporta skolas peldbaseina iekšējās kārtības noteikumi paredz, ka vienā grupā 4-6 gadu vecumā nedrīkst būt vairāk par 10 bērniem, nodarbību vada treneris vai sporta skolotājs, klāt ir audzinātāja vai atbildīga persona, instruktors un arī medmāsa. “Cik droši mūsu vecāki var justies par saviem bērniem? Es teikšu, ka drošība ir divējāda. Šo sajūtu mēs cenšamies radīt paši – tas jādara gan man kā vadītājam, gan arī maniem darbiniekiem. Taču citreiz tā izveidojas arī no mums neatkarīgu faktoru dēļ,” teic direktore.

Nācies lēkt ūdenī ar visām drēbēm

Baseina deviņu gadu pastāvēšanas laikā bijuši diezgan daudz gadījumi, kad instruktoriem jāsniedz palīdzība, taču, pateicoties viņu modrajai rīcībai, tie vienmēr beigušies labi. Instruktors AIVARS HORNS iepriekš 13 gadus nostrādājis par ūdenslidēju un savulaik izglābis trīs cilvēku dzīvības, bet nu sāksies ceturrtā sezona, kopš viņa darbavietā ir Balvu peldbaseins. Aivars atzīst, - viņa praksē bijuši vairāki gadījumi, kad ar visām drēbēm nācies lēkt ūdenī un glābt slīkstošu cilvēku, taču tas nenotiek bieži: “Šogad man bijuši trīs gadījumi, kad nācās glābt slīkstošu cilvēku baseinā. Esmu novērojis, ka visbiežāk palīdzība vajadzīga 12-13 gadus veciem bērniem un cilvēkiem pēc 60-70 gadiem, kuri nereti pārvērtē savus spēkus, iespējas un veselību.” Glābējs ir pārliecināts, - lai cilvēki justos drošībā, viņiem stingri jāievēro iekšējās kārtības noteikumi, savukārt baseina darbiniekiem jāstrādā vienotā komandā. Tad viss būs kārtībā. “Mūsu darbs prasa pieredzi un nepārtrauktu uzmanību – acīm jābūt vaļā, un lai Dieviņš stāv klāt,” uzskata Aivars.

Viens no labākajiem

Kā visās iestādēs, arī Balvu peldbaseinā kārtību nosaka īpaši

Fakti

● Balvu Sporta skolas peldbaseina kopējais apmeklētāju skaits:

2009.g. - 24201

2010.g. - 21609

2011.g. - 26527

2012.g. - 33093

2013.g. - 34359

2014.g. - 35868

2015.g. - 35092

2016.g. - 37195

2017.g. janvāris - septembris - 24566

● Vidējais apmeklētāju skaits vienā dienā: 2014.gadā - 136; 2015.gadā - 140; 2016.gadā - 137.

● Apmeklējumu skaits gadā: 2014.g. - 35 868; 2015.g. - 35 092; 2016.g. - 37 195.

izstrādāti stingri noteikumi, kurus darbinieki strikti lūdz ievērot visiem apmeklētājiem. Pārsteidzoši ir tas, ka vislielākās problēmas sagādā obligātā mazgāšanās pirms baseina apmeklējuma. “Darbinieku pieredze liecina, ka ir bērni, kuri mājās nav radināti to darīt. Viņi nezina, kas ir švammīte, dušas želeja vai ziepes. Taču iedomājieties, kāds baseinā būs ūdens, ja vairāk nekā trīs tūkstoši apmeklētāju mēnesī peldēsies nemazgājušies! Bijuši gadījumi, kad bērns atnāk peldēties ar gumijas dārza čībām, kas aplīpušas ar zemi. Tad darbiniekiem vispirms jāizmazgā tās. Sestdienās, svētdienās nereti nākas cīnīties ar iereibušiem cilvēkiem, kuri nolēmuši nopeldēties. Gadījumu ir daudz un ļoti dažādi – tā ir baseina darbinieku ikdiena, kas reizēm nepavisam nav viegla,” teic L. Beļikova.

Taču ir arī laba ziņa. Iestādes vadītāja ir lepna, ka pēc speciālistu, izlases treneru un Peldēšanas federācijas pārstāvju atzinuma Balvos ir kārtīgākais un tīrākais baseins. “Ar to patiesi lepojos un saku paldies visiem saviem darbiniekiem, jo darbs šeit ir ļoti smags – ikvienam, sākot no apkopējas. Turklāt jāstrādā ar klientiem, kuriem vienmēr ir taisnība un kuri nereti mēdz uzvesties ne kā savās mājās,” stāsta direktore.

Pagājušonedēļ viņa ar kolektīvu bija pieredzes apmaiņas braucienā uz Rēzeknes un Jēkabpils baseiniem, kuros pēc Ventspils tragēdijas notikušais arī pārrunāts ar darbiniekiem. Atziņa pēc brauciena viena, - salīdzinot ar citiem peldbaseiniem, Balvos cilvēkiem nodrošināti daudz labāki apstākļi. “Vienīgi reizēm rodas sajūta, ka mēdzam nenovērtēt to, kas mums ir. Novērtējiet to! Nāciet, peldiet, rūpējieties par savu veselību,” aicina direktore.

Lappusi sagatavoja S. Karavoičika

Pašu būvēts namiņš un šķirnes aitu ganāmpulks

Viņu saimniecība atrodas ainaviskā un iekoptā vietā - Bolupes kreisajā krastā, Rugāju novadā. Piekrastes plavās ganās Latvijas tumšgalves šķirnes aitu pulks, audzē arī kazas un trušus. Pie viņiem brauc tūristi un citi viesi, jo šajās mājās raisās interesantas sarunas un saimniece ceļ galdā lauku virtuves gardumus. “Vaduguns” brauca lūkot, kas viņu sētā jauns, kā klājas pēc šī gada vasaras un rudens briesmīgajām lietavām.

Rugāju novadā aizritējuši trīs gadi, kopš AIVARS un MĀRA BAĶI dzīvo laukos, vairāk nekā 200 kilometru attālumā no Rīgas. Viņi abi ir strādājuši par pedagogiem, ilgu laiku dzīvoja Siguldā un jau pirms pensijas izdomāja pievērsties aitkopībai. Vai tagad, esot lauku vidē, pilsētas ugunis kādreiz nerādās sapņos? Mārai un Aivaram tikpat kā vienādas izjūtas, jo abi saka, ka pārceļšanos uz laukiem nav nožēlojuši nevienu dienu. No rītiem viņi dzer kafiju gultā un ilgi skatās pa lielo augšstāva logu. Daba ir uzzīmējusi kārtējo ainavu, ko pētīt un par ko priecāties. Māra runā par ozoliem, - pirms nomest lapas, tie kļūst arvien dzeltenāki, tad paliek brūngani un pēc salnām stāv gluži kaili. Citu ritu ceļas migla un tajā var samānīt aitu apveidus. Burvīgi!

Vientulības nav nemaz

“Cilvēka dzīve nav pārāk gara, tādēļ vajag izmēģināt kaut ko dažādu. Man bija programmēšana - gluži cita pasaule, tad darbs ar studentiem – atkal kas cits, tad iepazīnām būvniecības darba specifiku, būvējot šo koka namiņu Rugāju pusē. Bet tagad mums ir aitas un lauki,” Aivars savu dzīvi it kā saliek plauktiņos.

Kādreiz viņš bija Rīgas puika, dzīvoja pat pilsētas centrā un, būdams students, varēja mosties divdesmit minūtes pirms lekcijām. Domājot par laika ritējumu, Aivars salīdzina ziemīgos vakarus pilsētā un laukos. Ar ko tie atšķiras? Viņaprāt, ne ar ko, jo dators, telefons, tālrunis ir gan pilsētas dzīvoklī, gan lauku mājās. Toties pārējos - skaistajos - gadalaikos daudz vairāk notikumu, viņaprāt, ir tieši laukos, nevis pilsētā. Te plaukst pienenes, plūst upe, smaržo koki, te ir pirts, peldes un dzīvnieki, lielo, gudro suni ieskaitot. “Te ir mūsu dzīves saturs, bet, esot pilsētā, mēs sen jau būtu iznikuši,” Māras secinājums.

Vientulības viņiem nav nemaz, jo jau kādu gadu Baķi aktīvi uzņem tūristus. Ne tikai izrāda lauku saimniecību, ļaujot priecāties par dzīvniekiem, bet vāra arī lielu katlu plover. Pēdējā laikā viņu sētā pabijušas astoņas lielo tūristu autobusu grupas. Mārai gan neizpaliek arī satraukums, jo plovera vārišana tomēr ir visai piņķerīga lieta. Taču vienlaikus ir patīkamas atmiņas. Pensionāri, sasēdušies virtuvē pie lielā galda, tā iesiluši sarunās, ka lietainajā dienā aizmirsuši par prombraukšanu. Arī Pierīgas mediķu pulks tā ieturējis pie viņiem, ka bijis gatavs te palikt ilgāku laiku. “Atbraucējiem ir neviltoja interese, kā laukos, turklāt Latgales pusē, dzīvo. Jo daudziem ir priekšstats, ka te nekā nav, viss izputējis. Un tad viņi redz, ka laukos ir dzīvi cilvēki un viss notiek!” stāsta Aivars.

Noder karotīte ruma

Šķirnes aitu ganāmpulka kopšana tomēr prasa darbu un zināšanas. Apgūt zinības ļauj darbošanās Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Lopkopības nodaļas interešu grupās. *Aitīnieki* brauc viens pie otra, un, kā uzsver Aivars, vienmēr var ieraudzīt un sev līdzīgu paņemt kādu *knifiņu*. Šāda interešu grupas tikšanās notikusi arī “Baķos”. Aivars un Māra izrādīja ganāmpulku, kas sadalīts pa vairākām ganībām – ir divi teķi ar savu aitu baru, katrs no tiem ganās atsevišķās ganībās. Kad saimnieki pārcēlās uz Rugājiem, viņi uzcēla praktisku fermu ar ziemas pastaigu laukumu vienā galā. Ferma aprīkota ar novērošanas kamerām, kā saka Aivars, - nekā sarežģīta, galvenais, lai no mājās redz, kas kūti notiek ar aitam, sevišķi viņu atnešanās laikā.

Saimnieki smeļ, ka viņu šķirnes aitas, domātas vaislai, izgājušas īpašu skaistumkonkursu, izturot 21 punkta pārbaudi. Aitam visu pārbaudīja smalki no galvas līdz nagiem, plecu un gurnu slīpumu ieskaitot. Nav ne vainas arī parējām aitiņām, kurām vērtētāji tomēr atrod kādu *nesmukumu*, bet tās tad ierindo gaļas aitu kategorijā. Piemājas saimniecībā ir ap 90 vaislas aitiņu, bet pavasarī, kad tām *saskrien bērni*, ganāmpulks kļūst pavisam liels – vairāk par 200 dzīvniekiem. Māra atklāj vienu *knifiņu*, uzzinātu no igauņu pieredzes. Proti, ja jēri atskrējuši ļoti aukstā laikā un ir pavārgi, to spirdzināšanai var izmantot atšķaidītu ruma kokteiļa karoti. Iedod dzērienu, sasedz, jēri aizmieg un pēc tam ir žirgti.

Lauku piemājas saimniecības saimnieki. Katru jaunu dienu Māra un Aivars uztver kā iespēju redzēt un uzzināt ko interesantu un noderīgu. Dzīve laukos piespēlē gan patīkamus, gan arī ne tik tīkamus notikumus. Šovasar, piemēram, īsi pirms Jāņu dienas, caur pagalmu izskrēja tāds kā virpulis un nolauza divus lielus kokus, kas uzkrīta malkas šķūnim. Labi, ka neviens necieta, vien saimniekiem radīja papildu darbu un izdevumus. Lai vai kā, viņi nemainītu šo vidi pret lielpilsētas akmeņiem un burzmu.

Būs jāpārziemo. Oktobra nogalē siens vēl atradās plavā. Diemžēl tā kvalitāte nav nekāda labā. Būs jāiztiek ar to, kas ir. Pēc siena, ko barot trušu pulku, viņi brauca pat uz Mālpili. Tajā pusē, kā pārliecinājās, savāktā barība ir daudz kvalitatīvāka, tur acimredzot tik traki nav lijis.

Jaunaitiņu pulciņš. “Baķos” aitas cērp vienu reizi gadā – rudenī. Šī darba paveikšanai algo profesionāļus – aitu ķērāju, cirpēju un nagu griezēju. Katrs perfekti zina savu uzdevumu, un šis komandas darbs, lai *apstrādātu* visu ganāmpulku, aizņem mazāk par astoņām darba stundām.

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

kas nekad neapnīk

Foto - I. Tušinska

Kļuvusi par skolas firmas zīmi. Svinot kluba "Erudīts" desmitgadi, iecerētas piecas publiskas spēles. Otrā no tām notika Balvu pamatskolā 20.oktobrī, kad tur ciemojās kluba "Erudīts" draugi un skolas sadarbības partneri no Pleskavas. Kluba dibinātāja un vadītāja Svetlana Pavlovska atklāj, ka nākamā spēle būs veltīta Latvijas valsts dzimšanas dienai un notiks novembrī. Pirms katra brauciena uz Balviem ciemiņi no Krievijas ar nepacietību gaida tieši spēli "Kas? Kur? Kad?". Pleskavas 12.vidusskolas direktora vietniece Tatjana Grigorjeva pastāstīja, ka šoreiz Balvos viesojās 18 dažādu vecumu skolēni un divi pieaugušie, bet spēlē piedalījās trīs viņu skolas komandas: "Sadarbojoties ar Balvu pamatskolu, jūsu pilsētu apmeklējam regulāri kopš 2007.gada, jau piecus gadus pēc kārtas piedalāmies arī "Erudīta" spēlēs. Tas ir ne vien interesanti, bet arī palīdz iepazīt Latvijas un Igaunijas tautu tradīcijas, kā arī atsauc atmiņā savas krievu tradīcijas, turklāt nevis lekciju veidā, bet gan saistošā formā. Lai gan erudīcijas spēle liek domāt, bērniem tā ļoti patīk un viņi šos braucienus gaida ar lielu nepacietību. Pateicoties Svetai, šo spēli esam sākuši spēlēt arī savā skolā."

Foto - I. Tušinska

Jādomā ātri. Balvu pamatskolas 8.klases skolnieks Artjoms Šumskis (raksta) pulciņā "Erudīts" darbojas kopš 6.klases. Skolotājas aicināts, puisis sākumā vienkārši atnāca uz "Erudīta" iknedēļas nodarbību, lai nodarbinātu sevi pēc stundām, bet vēlāk aizrāvās. Komandas "Skolēnu mafija" dalībnieks stāsta, ka nekā īpaši negatavoja spēlēm, bet izmanto jau iepriekš iegūtās zināšanas: "Taču visinteresantākais ir izspriest atbildi, to pat nezinot, jo tad sajūtas ir pavisam citas." Turklāt Artjoms cenšas attīstīt ne tikai savas prāta, bet arī fiziskās dotības, trenējoties peldēšanā. Tomēr atšķirībā no sporta, kur nelabprāt sacenšas, spēlē "Kas? Kur? Kad?" viņš piedalās ar azartu, jūtot vēlmi uzvarēt. Skolotāja S.Pavlovska raksturo Artjomu kā vienu no visorganizētākajiem spēlētājiem: "Viņš prot ātri *noķert* domu un pierakstīt atbildi. Artjoms ir tas, kurš disciplinē pārējos."

prātu spēlē "Kas? Kur? Kad?" izdodas tikai, ciemojoties Balvos, jo, mācoties inženierzinātņu vidusskolā, ir ļoti noslogots: "Taču, ļoti saplānojot laiku, visu var pagūt un iemācīties. Ja strādā, viss ir iespējams. Apgūt zinības šajā skolā ir interesanti. Iedvesmo tas, ka atrodošs līdzīgi domājošu cilvēku vidū, kas vairo manu radošo potenciālu un iespējas izdarīt kaut ko vairāk, mācoties ne tikai no skolotājiem, bet arī no saviem klasesbiedriem."

Pirms spēles neuztraucas

Balvu pamatskolas 7.klases skolēns MAKSIMS ŠMAGRIS pulciņā "Erudīts" darbojas jau vairākus gadus. "Tas ir interesanti. Uzzinot atbildes uz jautājumiem, kļūstu gudrāks, varu mammai

Foto - I. Tušinska

Interesanti arī pieaugušajiem. Pagājušajā nedēļā spēlēs ar Pleskavas skolēniem piedalījās arī divas pieaugušo balveniešu komandas. Viena no dalībniecēm bija Tatjana Hmeļova (foto - vidū), kura gan spēlē pati, gan skatās raidījumu "Kas? Kur? Kad?" televīzijā. "Šie spēļu turnīri ne tikai attīsta domāšanu, bet ļauj cilvēkiem satikties un pabūt kopā, tie ir kā mazi svētki," pārliecināta balveniete.

uzdot jautājumus, lai pārbaudītu viņas zināšanas," dažus no imesliem, kādēļ iestājies pulciņā, min puisis. Viņam nepatīk izcelt sevi citu komandas biedru vidū, jo uzskata, ka visi dalībnieki ir vienlīdz gudri un apķēriģi. Kapteiņa komandā neesot, jo iespējamo atbilžu variantu apspriešanās visi ir vienlīdzīgi. Maksims apgalvo, ka arī jautājumu tematikai spēles laikā nav lielas nozīmes: "Vienkārši uz dažiem uzreiz zinu atbildi, bet, atbildot uz citiem, ir mazliet jāpadomā." Pirms spēles puisis īpaši neuztraucās, jo viņam uzvara nav tik būtiska, galvenais ir process: "Taču arī pēdējo vietu iegūt negribētos, jo tad būs kauns." Lai gan šim notikumam nekā īpaši negatavojās, Maksims neslēpa, ka brīvajā laikā labprāt pārskirista enciklopēdijas. Turklāt skolā viņš mācās vienlīdzīgi labi visos mācību priekšmetos, tādēļ nav tādu jautājumu, no kuriem spēlē gribētu izvairīties. Savukārt pulciņa "Erudīts" vadītāja S.Pavlovska Maksimu raksturo kā ļoti spējīgu jaunekli: "Viņu tiešām var saukt par erudītu, jo puisis ir ļoti ziņošs un viņa interešu loks ir visai plašs."

Brīvbriņdi sagatavoja I.Tušinska

CILVĒK ZIŅAS

Piedalās meistardarbnīcā

19.oktobrī Viļakas pamatskolā notika meistardarbnīca vizuālajā mākslā – plenērs. Rudenīgās krāsas aiz logiem un radošā atmosfēra ļāva 30 Upītes, Viduču, Rekavas, Žiguru un Viļakas skolu 3. - 6.klašu skolēniem izpausties vēl līdz šim neizmantotā gleznošanas tehnikā. Mākslinieces Olgas Rečes vadībā un ar skolotāju Sandras, Tatjanas, Māras, Ijas un Viktorijas atbalstu tapa darbi ar eļļas krāsām, kas ceļos no skolas uz skolu un priecēs citus. Savukārt meistardarbnīcas noslēgumā māksliniece O.Reče atzina, ka skolēni iepiānoto paveica necerēti labi un ieguldītais darbiņš ikvienam sniedzis lielu gandarijumu.

Top sēņu mežs. Milans un Aleksejs veidoja kopdarbu – gleznoja sēņu mežu.

Interesants braucamriks Stāmerienā

Kāds laikraksta "Vaduguns" lasītājs redakcijai iesūtīja attēlā redzamo foto, ko iemūžināja Stāmerienas pusē. "Meklējot iespēju iznomāt laivu, pie kāda no īpašumiem pamanīju padomju laiku automašīnas "Niva" virsbūvi, kas *uzsēdināta* uz kāpurķēdes. Vēlējos aprunāties ar braucamriku īpašnieku, tomēr neizdevās nevienu satikt. Patiesībā nav svarīgi, šis braucamriks ruc un ripo uz priekšu vai arī uzstādīts dekoratīviem nolūkiem, bet ideja ir visnotaļ interesanta!" par cilvēku izdomu priecājas lasītājs.

NEDĒĻAS CITĀTS

"Saka, ka mēģinājums labot dabu ir mēģinājums labot Dievu. Šis mēģinājums vienmēr beidzas ar katastrofu."

(No žurnālista sarunas ar lasītāju)

Redakcija atvairnojas visiem, kurus "Cilvēkziņas" aizvairnojušas vai aizvairnos

Tiesu lietas

Rēzeknes tiesas Balvos kalendārs novembrī

Laiks	Dalībnieki	Būtība	Tiesneši
1.novembrī 10.00	IVO DEMBOVSKIS, ALEKSANDRS MAČNEVS	KL 218.p.2.d. - par izvairīšanos no nodokļu vai tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas vai par ienākumu, peļņas vai citu ar nodokli apliekamo objektu slēpšanu vai samazināšanu, ja ar to nodarīti zaudējumi valstij vai pašvaldībai lielā apmērā	Arvis Garais
1.novembrī 11.00	ILMĀRS RUDUSĀNS, OĻEGS BORCOVS, OĻEGS KOVAĻENKO, VITĀLIJS SILAGAIĻS	190.p.3.d.; 318.p.2.d.; 329.p. - par kontrabandu, ja to izdarījusi organizēta grupa vai tā izdarīta lielā apmērā; par valsts amatpersonas izdarītām tišām darbībām, ļaunprātīgi izmantojot dienesta stāvokli, ja šīs darbības radījušas būtisku kaitējumu valsts varai vai pārvaldības kārtībai vai ar likumu aizsargātām personas interesēm, ja tas izdarīts mantkārigā nolūkā; neizpaužamu ziņu izpaušana	Simona Gmireka
7.novembrī 14.00	VIKTORS FJODOROVŠ	KL 175.p.3.d. - zādzība	Simona Gmireka
7.novembrī 14.00	JĀNIS LAZAREVS	KL 175.p.1.d.; KL 312.p. - zādzība; par izvairīšanos no brīvības atņemšanas vai tiesību ierobežošanas soda izciešanas	Arvis Garais
8.novembrī 10.00		informācija nav izpaužama; slēgta tiesas sēde	Simona Gmireka
8.novembrī 10.30		informācija nav izpaužama; slēgta tiesas sēde	Simona Gmireka
8.novembrī 11.00		informācija nav izpaužama; slēgta tiesas sēde	Simona Gmireka
8.novembrī 12.00	ARTURS VISCĪUS	KL 190.p.1.d. - kontrabanda	Arvis Garais
9.novembrī 10.00	SERGEJS TRAHNOVS	221.p.1.d. - par alkoholisko dzērienu vai tabakas izstrādājumu nelikumīgu uzglabāšanu, pārvietošanu (pārvadāšanu) vai realizāciju, ja tā izdarīta ievērojamā apmērā	Simona Gmireka
10.novembrī 13.00	VIKTORS JUSTS, IGORS IVANOVŠ, ARTJOMS POĻAKOVŠ	KL 175.p.3.d.; KL 193.p.2.d.; KL 185.p.1.d. - zādzība; par sveša finanšu instrumenta vai maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu, iznīcināšanu, bojāšanu vai nelikumīgu izmantošanu; par svešas mantas tišu iznīcināšanu vai bojāšanu	Arvis Garais
14.novembrī 14.00	IGORS LININSKIS	KL 130.p.2.d. - par viegla miesas bojājuma tišu nodarīšanu	Simona Gmireka
16.novembrī 10.00	MUHAMMAD SHAKEEL, MAJID YAQOOB	284.p.2.d. - par valsts robežas tišu nelikumīgu šķērsošanu, ja to izdarījusi personu grupa vai izmantojot transportlīdzekli, vai neievērojot noteikto ieceļošanas aizliegumu Latvijas Republikā	Simona Gmireka
16.novembrī 13.00	OSKARS DZENIS	KL 262.p.2.d.; KL 260.p.3.d.; KL 312.p. - par ceļu satiksmes noteikumu vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kas vada transportlīdzekli alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē, un ja tās rezultātā cietušajam nodarīts viegls miesas bojājums; par ceļu satiksmes noteikumu vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kas vada transportlīdzekli, un ja tā izraisījusi divu vai vairāku cilvēku nāvi; par izvairīšanos no brīvības atņemšanas vai tiesību ierobežošanas soda izciešanas	Arvis Garais
21.novembrī 14.00	JĀNIS NOVIKS	KL 193.p.2.d. - par sveša finanšu instrumenta vai maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu, iznīcināšanu, bojāšanu vai nelikumīgu izmantošanu	Simona Gmireka
21.novembrī 15.00	MIHAILS KUBATA	KL 175.p.3.d. - zādzība	Simona Gmireka
23.novembrī 10.00	DENISS RUBĻOVŠ	KL 218.p.2.d. - par izvairīšanos no nodokļu vai tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas vai par ienākumu, peļņas vai citu ar nodokli apliekamo objektu slēpšanu vai samazināšanu, ja ar to nodarīti zaudējumi valstij vai pašvaldībai lielā apmērā	Simona Gmireka
24.novembrī 10.00		informācija nav izpaužama; slēgta tiesas sēde	Simona Gmireka
27.novembrī 10.00	ALEKSANDRS BIDJUKINS	193.p.2.d. - par sveša finanšu instrumenta vai maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu, iznīcināšanu, bojāšanu vai nelikumīgu izmantošanu	Simona Gmireka
29.novembrī 11.00	JEVGĒNIJS ČIŽEVSKIS	KL 218.p.2.d. - par izvairīšanos no nodokļu vai tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas vai par ienākumu, peļņas vai citu ar nodokli apliekamo objektu slēpšanu vai samazināšanu, ja ar to nodarīti zaudējumi valstij vai pašvaldībai lielā apmērā	Arvis Garais
30.novembrī 10.00	VIKTORS STEPANOVŠ	KL 262.p.1.d.; KL 312.p. - par transportlīdzekļa vadišanu, ja nav transportlīdzekļa vadišanas tiesību (transportlīdzekļa vadišanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas) un ja vadītājs atrodas alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē; par izvairīšanos no brīvības atņemšanas vai tiesību ierobežošanas soda izciešanas	Simona Gmireka
30.novembrī 11.00	RAITIS KONONOVS	KL 183.p.1.d. - izspiešana	Arvis Garais
30.novembrī 11.00	OSKARS MORTUZĀNS, ALDIS BLAŽEVIČS	KL 175.p.1.d.; KL 175.p.2.d. - zādzība	Simona Gmireka
Civilprocesī. Novembrī Rēzeknes tiesā Balvos plānots izskatīt civillietas par maza apmēra prasību par naudas piedziņu, izlikšanu no dzīvojamās telpas, parāda piedziņu par īri, apsaimniekošanas izdevumu maksu, komunālajiem pakalpojumiem, nekustamā īpašuma nodokli, likumiskiem procentiem un līgumsodu; izlikšanu no nedzīvojamām telpām, nomas maksas parādu, līgumsodu un zaudējumu piedziņu; darba algas piedziņu; licences līguma atzīšanu par noslēgtu, autoratbildības parāda piedziņu. Vairākas civillietas izskatīs slēgtās tiesas sēdēs, par kurām informācija nav izpaužama.			

Re, kā!

Pirmais sniegs, pirmās avārijas

Vakar Latvijā, tostarp mūsos, uzsnīga pirmais sniegs. Kādam tas bija ilgi gaidīts brīdis, bet cits piesnigušo piemājas pagalmu vēroja ar skumjām seju. Lai kā arī būtu, neviens nevar teikt, ka ziema atnākusi negaidīti, jo meteorologi par šādiem laika apstākļiem ziņoja laikus. Tiesa, līdz ar pirmo sniegu notikuši arī pirmie ceļu satiksmes negadījumi. Laikraksts "Vaduguns" novēroja, ka vakar no rīta pirms pulksten 9 avārija bija Balvos, Steķentavā, pie degvielas uzpildes stacijas "Virši - A". Savukārt Viļakas novadā, tā dēvētā Velna tilta apkārtnē, automašīna bija iebraukusi grāvī. Nav izslēgts, ka šajos negadījumos vismaz daļēji vainojami laika apstākļi. Tādēļ redakcija un "Latvijas Valsts ceļi" aicina savlaikus parūpēties par automašīnas tehnisko stāvokli un sagatavot to ziemas apstākļiem. Ziemas riepas ieteicams uzlikt, tiklīdz iestājas mainīgi laika apstākļi, negaidot 1.decembri, kad automašīnām ar ziemas riepām jābūt aprīkotām obligāti ar likumu. Tāpat "Latvijas Valsts ceļi" autovadītājus aicina informēt par apledojušajiem vai sniegotajiem autoceļiem, zvanot uz diennakts bezmaksas infoliniju 80005555. Šo informāciju operatīvi nodod uzturētājiem, kuri nodrošina ceļa tīrīšanu un apstrādi ar pretslīdes materiāliem.

Jāpiebilst, ka naktī no trešdienas uz ceturtdienu Vidzemē un Latgalē notika intensīva snigšana, tāpēc valsts autoceļu tīklā darbu uzsāka ziemas uzturēšanas tehnika. Naktī uz valsts autoceļiem Vidzemē un Latgalē strādāja vairāk nekā 30 "Latvijas autoceļu uzturētājs" ziemas tehnikas vienības. Uzturētāji darbu turpināja arī ceturtdien, kad uz autoceļiem strādāja 17 tehnikas vienības.

Informē robežsardze

Ar panākumiem startē tuvciņā

19.oktobrī Rēzeknē, Valsts robežsardzes koledžas Profesionālās un taktiskās apmācības centrā, notika Valsts robežsardzes (VRS) 2017.gada spartakiādes sacensības tuvciņā. Tajās noskaidroja spēcīgākos cīkstoņus septiņu svaru kategorijās: līdz 70, 75, 80, 85, 90, 95 kg un virs 95 kg. Sacensību programma bija sadalīta divās daļās – tuvciņas paņēmieni demonstrēšana un ciņa pēc karate – do (karate pilnais nosaukums) noteikumiem. Rezultātā medaļas tuvciņā izcīnīja arī VRS Viļakas pārvaldes robežsargi. Svara kategorijā līdz 70 kg 3.vietu ieguva ELVIJS STĪBELIS. Savukārt svara kategorijā virs 95 kg 3.vietu izcīnīja AIGARS CĪRULIS.

Ugunsdzēsēji glābēji iepazīst jauno tehniku

Balvu daļā jauna autocisterna

Turpinot papildināt specializēto transportlīdzekļu klāstu ar jaunām automašīnām, šonedēļ Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Latgales reģiona brigādes Balva daļa saņēma jaunu ugunsdzēsības autocisternu "IVECO Magirus TLF3000".

VUGD informē, ka tuvākajā laikā ugunsdzēsēji glābēji ar jauno autocisternu dosies uz izsaukumiem Balvos un apkārtnē. Specializētais transportlīdzeklis ir pilnībā aprīkots ar modernākajām glābšanas un dzēsšanas ierīcēm, kā arī pielāgots VUGD vajadzībām. Šajā gadā jaunas autocisternas saņēma arī Latgales reģiona brigādes Preiļu, Ludzas, Krāslavas un Daugavpils 1. un 3.daļas. Tāpat šogad Daugavpils 1.daļa un 1.daļas postenis saņēma jaunas autokāpnes, bet Rēzeknes daļa - ķīmisko avāriju automobili "Scania 4x4". Tāpat VUGD informē, ka, saņemot jaunus ugunsdzēsības transportlīdzekļus, situācija ar specializētajiem transportlīdzekļiem ne tikai Latgalē, bet visā Latvijā jūtami uzlabojas. Tos automobiļus, kurus nomainīs jaunās automašīnas un ir labā tehniskā stāvoklī, pārvietos uz citām struktūrvienībām. Līdz ar to gandrīz visās struktūrvienībās līdz 2018.gada beigām plānota automobiļu nomaiņa uz jauniem vai jaunākiem specializētajiem automobiļiem.

Apmācības. Pirms došanās uz izsaukumiem ar jauno autocisternu VUGD Balvu daļas amatpersonām notiek apmācības. Attēlā redzami VUGD Balvu daļas šoferi vakar notikušajās apmācībās.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

“Tikai laiks pazūd pārāk ātri...”

Kā vairums skolu mūsdienās, arī Stacijas pamatskola piedalās dažādos konkursos, projektos u.tml. Tāpēc šogad man un klasesbiedram Denisam Potapovam kā skolēniem ar labām angļu valodas zināšanām, kuri ir atvērti un komunikabli, bija izdevība no 8. līdz 14.oktobrim doties pieredzes apmaiņas programmas braucienā uz Turciju.

Sākumā biju mazliet uztraucies - cita vide, citi cilvēki... Bet vispār biju ļoti priecīga, jo dažādība mani aizrauj. Ierodoties Turcijā, satikāmies ar dažādu valstu skolēniem - britiem, spāņiem, turkiem, rumāņiem, poļiem, bulgāriem. Uztraukums ātri pārgāja, vietējā vidē iejutos neparasti ātri. Arī kontaktu ar visiem ātri atradu. Turku cilvēki ir ļoti aktīvi un komunikabli, arī draudzīgi. Šo nedēļu pavadīju, dzīvojot viesģimenē. Ieskaņot mani un abus vecākus, ģimenē bijām seši cilvēki. Pilsētu, kurā dzīvoju, sauc Kayseri - tā ir ļoti liela (pēc iedzīvotāju skaita tikpat liela kā Latvija). Lielākā atšķirība ir tāda, ka tur aug ļoti maz koku un puķu.

Pirmdien lielāko dienas daļu pavadījām skolā. Ar prezentāciju un video palīdzību iepazīnām valsts tradicionālos ēdienus un reliģijas. Bija arī daži muzikāli priekšnesumi, kuros varēja redzēt dažus no turku mūzikas instrumentiem, piemēram, saz, bağlama (stīgu instrumenti) un kaval (pūšaminstrumenti). Paši piedalījāmies dažādās jautrās spēlēs un mēles mežģos turku valodā (kas patiesībā ir ļoti grūti, toties interesanti).

Otrdien devāmies uz pilsētu ar nosaukumu Cappadocia jeb pilsēta klintīs. Tai blakus atrodas lielākais kalns Turcijā - Erciyes (3,916m). Cappadocia palika atmiņā ar īpatnējām klinšu formām un tajās esošajām alām, kas ir ļoti zemas. Šajā pilsētā ir arī dažas baznīcas, kas izveidotas klintīs. Dažās vietās varēja redzēt arī kamieļus.

Trešdien bijām vizītē pie Kayseru mēra. Pēc tam apskatījām dažus muzejus, kur vienam no tiem nebija jumta un kurā reiz atradās slimnīca. Vēlāk devāmies satikt Kayseru futbola komandu, apmeklējām viņu konferenču zāli un iejutāmies futbolistu un intervētāju lomās. Vakarā vienā no lielākajiem iepirkšanās centriem katra valsts prezentēja savas valsts saldumus, kā arī pēc tam dejoja tradicionālās dejas un mācīja tās citiem. Tas bija ļoti jautri, bet tajā pašā laikā ļoti nogurdinoši (otrā dienā visiem sāpēja kājas, bet, manuprāt, bija tā vērts).

Ceturtdien devāmies pārgājienā uz Gesi Town. Tā bija vienīgā vieta, kur bija daudz koku, krūmu un zāles, kā arī diezgan daudz ķirzaku. Tā bija arī ļoti kalnaina, klinšaina un akmeņaina vieta. Un plaša, jo kopā mēs nogājām apmēram 17km. Vēlāk bijām arī atrakciju parkā un planetārijā, kur skatījāmies 4D filmu par zvaigznēm un planētām, kas, jāteic, bija ļoti saistoša un izzinoša.

Piektdien devāmies kalnos jeb precīzāk - uz Erciyes kalnu. Ziemā tur ir sniegs, tāpēc tā ir ļoti iecienīta slēpošanas vieta. No šī kalna varēja redzēt gandrīz visus Kayserus, kaut gan mēs pat nebijām pašā augšā. Kalna virsma šajā gadalaikā (oktobrī) nedaudz atgādina savannu, bet vasarā tur aug krūmi. Pēcpusdienā devāmies uz Grand Bazaar jeb lielo tirgu. Pēc iepirkšanās sarīkojām mazu atvadu ballīti ar draugiem kafējnicā. Bija diezgan grūti atvadīties, jo šī nedēļa paskrēja ļoti ātri un mēs savā starpā bijām paspējuši sadraudzēties.

Vakarus mēs lielākoties pavadījām kafējnicās, parkos vai vienkārši pastaigājoties pa pilsētu. Tāpat mēs nogaršojām daudzus turku ēdienus, piemēram, manti (kaut kas starp zupu un maziem, vāriem pelmeņiem), yağlama (ļoti salda turku kūka), iskender (patiesībā man nav ne jausmas, kā to raksturot. Zinu, ka tur ir jēra gaļa un asie pipari), lahmacun (turku pica ar ļoti īpatnēju garšu) un, protams, turku kebabs. Man pašai garšoja tikai daži no ēdieniem.

Kopumā jāatzīst, ka Turcijai ir ļoti maz kā kopīga ar Latviju. Tur jutos kā citā planētā (pozitīvā nozīmē). Tā kā blondīnes Turcijā sastapt praktiski nav iespējams, cilvēki man pievērsa ļoti daudz uzmanības. Pirmajās divās dienās tas šķita forši, bet ātri vien apnika. Iedzīvotāji ir ļoti jauki un viesmīlīgi, arī rūpīgi un kārtīgi, kā arī ļoti pozitīvi - drūmas sejas negadījās redzēt bieži. Šajā valstī patiesībā uzmanīties arī īpaši nenācās... ja nu vienīgi no turku vīriešiem un uzturēšanās vietai nēļos vakaros.

Klimats Turcijā - lielisks! Tā bija kā papildus nedēļa vasarā. Ļoti silts, lietus nelijs, debesis nebija nevienu mākonīša. Pierast pie valsts klimatiskajiem apstākļiem nesagādāja nekādas grūtības, toties, atgriežoties Latvijā, aklimatizēties bija grūtāk. Vēl neparasti šķita Turcijas ceļu satiksmes noteikumi - reti kura mašīna gājējus palaiž pāri gājēju pārejai. Cilvēki iet pāri ielai, kur vien ienāk prātā, turklāt ļoti tuvu mašīnām. Tas mani ārkārtīgi izbrīnīja. Tāpat arī visi transportlīdzekļi pārsniedz mums Latvijā ierasto atļauto vidējo braukšanas ātrumu.

Ar braucienu esmu ļoti apmierināta un pilnīgi noteikti vēlētos aizbraukt uz Turciju vēlreiz, bet šoreiz gan kaut kur pie jūras.

Foto - no personīgā arhīva

Pilsētas dzīve nav man sveša, Dzīvokļu nami un lielveikali, Liela satiksme, daudz cilvēku, Citāda diena un citāda rutīna, Tikai tāda pati es...

Kayseru futbola komandas konferenču zālē. Spriedām par futbola un futbolistiem – iejutāmies sportistu un intervētāju lomās, bet runājām katrs savā dzimtajā valodā, kas nozīmē, ka pārējie neko nesaprata. Mums bija viens jauniets, kurš dzirdēto pārējiem tulkoja angļu valodā, bet tulkoja to, ko izdomāja pats.

Katru dienu ar smaīdu uz priekšu, Katru dienu pa pilsētas ielām, Tik daudz, ko redzēt, Tik daudz, kur pabūt. Tikai laiks pazūd pārāk ātri, Es nespēju to noķert, Tas skrien ātrāk kā es... Tāpēc es tikai baudu mirkli, Ļauju visam plūst ap mani Necenšoties ko mainīt...

(Dzejolis tapa, dzīvojot Turcijā, vienā no pēdējām dienām.)

Foto - no personīgā arhīva

Neparasta vieta. Gesi Town bija viena no retajām vietām Kayseros, kur auga koki un krūmi, piemēram, pilsētā neko tādu redzēt nevarēja (pat ne dzīvokļos). Tas man mazliet atgādināja Latviju, jo arī tur koki sāka krāsot lapas.

Foto - no personīgā arhīva

Pie palmām. Bilde uzņemta pēdējā dienā Stambulā, jo Kayseros palmām neaug. Tā kā pārsēšanās laiks no vienas lidmašīnas uz otru bija septiņas ar pusī stundas, nolēmām mazliet izbraukt ar taksī un aplūkot Stambulu. Sākumā vēlējāmies braukt uz Melno jūru, bet šoferis teica, ka tas ir pārāk tālu. Braucām gar jūras šaurumu jeb Bosforu, kas atdala Turcijas Eiropas daļu no Āzijas daļas. Tur tad arī auga palmām. Sajūtas bija lieliskas, jo man ļoti patīk apskatīt jaunas vietas.

VANDA KONOVALĒ, Stacijas pamatskolas 9.klases skolniece

Fotomirklis

Ekskluzīvs pasākums vienīgi dāmām!

Foto - no personīgā arhīva

13.oktobrī “Adidas Runners” telpās Rīgā notika “Here To Create” pasākums - deju nodarbība kopā ar pasauleslaveno deju Baibu Klints (bildē - no kreisās) un viņas asistenti deju Lindu Paulausku (bildē - pa labi). No manis (centrā) pa kreisi redzama deju studijas “JVclubs dance company” deju Monika Blocka. Lai apmeklētu šo pasākumu, bija iepriekš jāpiesakās vietnē facebook.com, jo vietu skaits bija ierobežots. Pasākuma mērķauditorija bija veselīga un aktīva dzīvesveida piekritējām, jo arī pēc deju nodarbības cienājāmies ar augļu kokteiļiem.

Pasākuma organizēšana bija ļoti pārdomāta, kā arī valdīja patīkama atmosfēra. Tā bija lieliska iespēja, kā pavadīt piektdienas vakaru un iepazīties ar talantīgiem cilvēkiem!

ANNIJA RAIBEKAZE, balveniete, šobrīd Rīgas Kultūru vidusskolas 11.b klases skolniece

“Jauno žurnālistu skolas” lappusi sagatavoja S.Gugāne